

וְהָא אַתְמַר אבל על מה שחטאו בניו שקרבנו את העת האחרת של הסט"א אל הקדושה היה צריך להזהירו על כך וכמו שנתבאר. אָמַר לַיהוָה, וַאֲנִי הֵכִי סְבִירָנָא, וּבְגִין לְאַתְיִישָׁבָא מְלָה בְעֵינָא אמר רבי אלעזר לרשב"י שאני גם כך הייתי טובר ורק שאלתי מפני שיתיישב הדבר בליבי וששמע אותו מאדם גדול ואראה שכוונתי לדעתו (מק"מ).

אָמַר לַיהוָה, אֶלְעָזָר בְּרִי תָא חַוִּי, פֶּל קַרְבְּנִין וְכָל עֲלוּוֹן, נִיחָא הוּא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אמר לו רשב"י אלעזר בני בא וראה שכל הקרבנות וכל העולות הוא הנחת רוח של הקב"ה, אָבֵל לָא הָוָה נִיחָא, פְּמָה דְהָאֵי קְטֻרֶת, דְקְטֻרֶת מְעַלִּיָּא מִכְּלָא אבל לא היה מדהם נחת לפניו כמו זו הקטורת כי הקטורת היא הנחת המעולה מכולם ואפילו מפר ושעיר של יוה"כ (רמ"ק). וּבְגִין פְּדֵי, הָווּ מְעַלִּין לַיהוָה לְגֹז בְּגוּ, בְּלַחֲשׁוֹ. וְהָא אַתְמַר ומשום כך היו מכניסים את הקטורת לקודש הקודשים ביוה"כ לפני ולפנים בחשאי ואפילו הקטורת שהיתה נקטרת בכל יום בין האולם למזבח היה אסור לאיש לעמוד שם, כי בייחוד כל כך עליון אין להרגיש בו אפילו יושבי העזרה בכדי שלא יכלל בו מי שהוא אינו ראוי להכלל והרי נתבאר הענין (רמ"ק). וּבְגִין פְּדֵי, לָא אַתְעַנְשׁוּ כָּל בְּנֵי נְשָׂא בְשָׂאָר קַרְבְּנִין וְעֲלוּוֹן פְּמוּ בְקְטֻרֶת ומשום כל לא נענשו כל בני אדם בפגם שעשו בשאר הקרבנות והעולות כמו הפגם שעשו קרח ועדתו ועוזיהו בקטורת (רמ"ק), דְכָל פּוֹלְחָנָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, הָכָא אַתְקַטַר וְאַתְקַשֵּׁר יְתִיר מִכְּלָא כי כל עבודת הקב"ה שהוא לייחד את כל ספירות האצילות כאן ע"י הקטורת היא מתקשרת יותר

מהכל. וְעַל דָּא אֶקְרִי קְטָרֶת. וְהָא אֲתָמַר, (משלי כז) שֶׁמֶן וְקְטָרֶת יִשְׁמַח לֵב ולכן היא נקראת קטורת ע"ש שהיא קושרת את כל ספירות האצילות כאחד וכמו שנתבאר ענין זה על מש"כ שמן וקטורת ישמח לב כי בה היה נעשה ייחוד האצילות ע"י שקטורת שהיא במלכות הייתה עולה עד מקום השמן שהוא החכמה בכדי להתקשר שם (רמ"ק).

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְדַרְשׁ, (שיר השירים א) לְרִיחַ שְׁמָנִיךָ טוֹבִים [אט] וְגו'. הָאִי קָרָא אֶסְתַּפְּלִנָּא בֵּיהּ, וְהִכִּי הוּא. לְרִיחַ, מֵאֵי רִיחַ ופסוק זה התבוננתי בו וכך הוא פירושו כי מש"כ לריח יש לבאר מהו הריח הזה. רִיחַ דְּקְטָרֶת דְּאִיהוּ דְּקִיקָא וּמַעְלִיא וּפְנִימָא מְכַלָּא ומבאר רשב"י שהוא ריח הקטורת שהוא סוד המין שמעלה אמא הנקראת קטורת לאבא שהוא ריח יותר דק ומעולה ופנימי מכולם כמו שאמא היא דקה ומעולה ופנימית יותר משאר הפרצופים (מק"מ), וְכֹד סָלִיק הָהוּא רִיחַ לְאֶתְקַשְׂרָא, בְּהָהוּא מְשַׁח רַבּוּת דְּנַחְלֵי מְבוּעָא, אֲתַעְרוּ דָּא בְּדָא וְאֶתְקַטְרוּ כְּחֵדָּא וכאשר עולה הריח שהוא מ"ן דאמא להקשר בבחינת שמן

אור הרשב"י

איזה ריח טוב מריחא דצדיק אף שאינו מבין כלל מאמירת הצדיק, והוא שמרמז לריח שמניך טובים היינו הריח מהחכמים השלימים כמו שפירש רש"י על כל איש שמן גבר דרשים והיינו החכמים הרשומים טובים לקבל ולקלוט מהם ריח טוב.

[אט] וביאר הדגל מחנה אפרים על מש"כ לריח שמניך טובים דאיתא שלשון הוזה"ק הוא מסוגל לנשמה אף שאינו מבין כלל מה שאומר כמשל הנכנס לחנות של בושם אף על פי שלא לקח כלום מכל מקום ריח טוב קלט עמו (פרקי דרבי אליעזר פרק כ"ה) כך הוא ממש בהולך למקום והיכל שהצדיק בו אי אפשר שלא יקלט

המשחה שהוא מ"ד דאבא ע"י הנחלים הנמשכים ממעין אבא אל תוך אמא ואז אור"א מתעוררים להתחבר זה בזה ולהתקשר כאחד (מק"מ). **וּכְדֵיִן אֵינּוֹן מְשַׁחַן טָבְאֵן לְאַנְהָרָא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, לְרִיחַ שְׁמַנֵּיךָ טוֹבִים** ואז עי"ז הם נעשים שמנים טובים להאיר בזו"ן כמו שנאמר לריח שמניך טובים דהיינו שכאשר עולה המ"ן דאמא להתחבר בשמן שהוא מ"ן דאבא אז הם טובים כי הם נמשכים מהם הארות ומוחין לזו"ן (מק"מ).

וּכְדֵיִן אַתְּרַק מְשַׁחָא מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא, בְּאֵינּוֹן דְרַגִּין דְאַקְרוּן שְׁמָא קְדִישָׁא ואז השמן שהוא המוחין דאבא מורק ונשפע ממדרגה למדרגה בכדי להאיר לספירות ז"א הנקרא הוי"ה (מק"מ), **יְהִיָּא הוּא דְכְתִיב וְזֵהוּ מִשְׁכֵּב, שְׁמֵן תּוֹרַק שְׁמֵךְ** דהיינו שמוחין דאבא נמשכים לז"א הנקרא בשם הוי"ה ומש"כ **עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. מַאי עֲלָמוֹת** שואל רשב"י מהו עלמות. **כְּמָה דְאֻקְיָמְנָא עֲלָמוֹת, עוֹלָמוֹת מְפֹשֵׂ** ומבאר שהוא כמו שלמדנו שמש"כ עלמות הוא עלמות ממש שהם עלמות ביי"ע והם גם כן מקבלים שפע מז"א המשפיע אותו דרך המלכות אליהם (מק"מ), **דְּבַר אַחַר עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ** [ט] פירוש אחר שמש"כ על כן עלמות אהבוך. **כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים מו) עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. וְכֹלָא חָד** הוא כמו מה

אור הרשב"י

[ט] וביאר הכתונת פסים על מש"כ על כן עלמות אהבוך, ר"ל גם כשעוסק בעסק עלמות, עולם הזה, דבור ומשא ומתן, ודבור אהבת חברים, מכל מקום מכוונים ליחוד וזווג אהבתך, מה שאין כן שאר האומות אינם בבחינה זאת.

הלימוד היומי

שנאמר על עלמות שיר שפירושו מלשון נערות שהם שבעת הנערות של המלכות שהם ההיכלות שבעולם הבריאה והכל הוא פירוש אחד כי גם בפירוש הראשון שהם עלמות ב"ע כלול בהם השבעה היכלות שבעולם הבריאה (מק"מ).

וּבְסִפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא פְתִיב, מַאי עוֹלָמוֹת וּכְן בְּסִפְרוֹ
של רב המנונא סבא כתוב שמי הם העולמות ואומר שהוא. **בְּמָה**

דְּאֵת אָמַר, (משלי לא) **וְתַתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ וְחֶק** (דף נ"ט ע"א)
לְנַעֲרוֹתֶיהָ. נַעֲרוֹתֶיהָ הֵינִי עֲלָמוֹת כמו מה שנאמר ותתן טרף לביתה

וחק לנערותיה דהיינו שנערותיה הם השבעה נערות של המלכות שהם ההיכלות של הבריאה, **אֶהְבֹּדָה, לְבָרְכָא שְׁמָךְ, וּלְזַמְרָא קַמְךָ** ומש"כ אהבוך פירושו שהוא לברך את שמך שהיא המלכות שהיא שמו של ז"א ולזמר לפניך את שירת המלאכים, **וּמִתְפָּזֵן אֶשְׁתַּפְּחֵן בְּרִכָּאן בְּכֻלְהוּ תַתְּאִי,** **וּמִתְבָּרְכִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין** וממהקום של הנערות האלו שהוא קרוב אל האצילות משם נמצאות הברכות בכל התחתונים ואז מתברכים העליונים והתחתונים ואפילו שהם רחוקים (רמ"ק).

דְּבַר אַחַר עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּדָה פירוש אחר שמש"כ על כן עלמות אהבוך. **שְׁפִיר הוּא מֵאֵן דְּאָמַר. עַל מוֹת אֶהְבֹּדָה** הוא

ביאור יפה והוא כמי שאומר שתיבת עלמות הוא נוטריקון על מות דהיינו שאפילו בעלי הדינים הממונים על המות גם הם אהבוך כשהם נמתקו ע"י הקטרת הקטורת (רמ"ק), **דְּהָא בְּמִלָּה דָּא מְאֲרִיהוּן דְּדִינִין אֶתְבְּסָמֵן** כי ע"י הדבר הזה